

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET
☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.
☎: 441-6501 ☎: 06-1/441-6502
✉: titkarsag@repate.hu
🌐: www.repate.hu

Ügyszám: FRP/504/2015/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

29/2016. (II. 4.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) **panaszos**¹ 2015. október 19-én előterjesztett **panasza alapján indult eljárásban** a 2016. február 4-én megtartott zárt ülésén született állásfoglalását

megküldi az Országos Rendőrfőkapitánynak.

A Testület megállapítása szerint a vizsgált ügyben **alapjogot súlyosan sértő intézkedésre került sor.**

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

I.

1) A panaszos 2015. október 19-én, a Testület panaszirodáján adta elő panaszát, amelyben arról számolt be, hogy október 10-én, egy halfesztiválon vett részt a lányával, ahol kis mennyiségű szeszes italt fogyasztott, de nem volt ittas. A fesztivál után 7-8 óra körül beültek a lányával egy „kultur kocsnába”, ahol a pultnál sört rendeltek. Fizetés után a tulajdonos felszólította őket, hogy távozzanak. Panaszos nem akart elmenni, mert nem látott rá okot, de kilökdösték őket a helyiségből. Ekkor elhatározta, hogy elmenni a rendőrségre, hogy jegyzőkönyvet vegyenek fel. A Kapitányságon az ügyeletes tisztnek jelezték, hogy mi történt velük, mire a rendőr közölte, hogy ez a fogyasztóvédelemre tartozik. Az ügyeletes felvetette, hogy kimennek megvizsgálni, hogy mi történt, de később meggondolta magát és próbálta háritani a dolgot arra hivatkozva, hogy a panaszos részeg. Panaszos kérte, hogy szondázzák meg, de a rendőrök ezt sem akarták, mire panaszos kijelentette, hogy addig nem megy el, amíg nem vesznek fel jegyzőkönyvet. Panaszos ezután a lányával együtt leült és várt. A lánya próbálta lebeszélni, hogy ne maradjanak a

¹ Az Rtv. 93/A. §. (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük

rendőrségen. Panaszos szóváltásba került az ügyeletessel és a rendőrökkel, akik panaszost felhívták a távozásra, de panaszos nem akart elmenni addig, amíg nem veszik fel a jegyzőkönyvet. Ezután a rendőrök testi kényszert alkalmaztak panaszossal szemben, próbálták lehúzni a lépcsőn, hogy távozzon. A lánya is próbálta lefogni, hogy menjenek haza. Panaszost rángatták, leszorították a lépcső aljáig, mivel panaszos ellenállt, ezért előállították a rendőrségen, ahol 20:55 perctől hajnali 2 óráig tartották ott. Nem mondtak semmit a panaszosnak, egyszerűen fogdába tették. Ruházat átvizsgálást, letéti tárgyak átnézését végezték, nem közölték panaszossal az előállítás célját, jogalapját. Panaszos megsérült és másnap kórházba ment, ahol felvették a látteleletet. Az előállításról szóló igazolást, az előállított kötelezettségeiről, jogairól szóló tájékoztatást, a letéti tárgyakról szóló jegyzőkönyvet és a látteleletet a panaszos csatolta.

A panaszos, az ügyében született állásfoglalás – amennyiben az a Testület állásfoglalása alapján nem vagy csekély mértékben sértette alapvető jogát – foganatosító rendőrkapitánysághoz történő áttételéhez illetve anonimizálva történő közzétételéhez hozzájárult.

A panaszos csatolta a 2015. október 11-én kelt orvosi látteleletet, amely szerint baloldalon hátul a csípőlapát felső részén nyomásérzékenységgel, illetve a jobb kéz II. ujj alapperce enyhén fájdalmas, ujj mozgásai rendben.

A panaszos csatolta továbbá az előállításáról szóló igazolást, amely szerint sérülése, panasza nem keletkezett. Az előállítás 2015. október 10-én 20 óra 55 perctől vette kezdetét, azonban az előállítás végének időpontja nem került feltüntetésre. Az igazoláson a fogva tartásért felelős személy aláírása nem található. Egyebekben az igazoláson fel van tüntetve a rövid panaszjogi tájékoztatás, valamint az Alapvető Jogok Biztosa és a Testület elérhetősége.

A panaszos mellékelte továbbá a letéti tárgyairól felvett jegyzőkönyvet, illetve a jogairól-kötelezettségeiről szóló írásos tájékoztatót.

2) A panaszos 2015. november 28-án előterjesztett panasz kiegészítésében mellékelte az Egri Kapitányság határozatát, melyhez panaszos megjegyezte, hogy a leírtak egyáltalán nem fedik a valóságot. Panaszos leányát nem ütötte meg, annyi történt, hogy próbálta a kezéből kivenni a kezét, de a lánya meggondolta magát, azt akarta, hogy fejezzék be a cirkuszt. A szidalmazást pontosabban a becsmérést ők kezdték, panaszos célja a jegyzőkönyv felvétele lett volna.

Panaszos kérte, hogy párját hallgassák meg arra vonatkozóan, amit a lánya tolmácsolt neki. Ő beteg ember, nem várhatja el, hogy közvetlen tanúskodjon mellette, panaszos hozzátette, hogy talán a kamera be volt kapcsolva.

A panaszos mellékelte továbbá a jelen panaszjelzés alapját képező ügyben, 2015. november 10-én kelt szabálysértési határozatot, amelynek részletes ismertetésétől a Testület az állásfoglalás III. rész 1) pontjában foglaltak okán eltekint.

II.

A Testület az ügy érdemi vizsgálata, a tényállás alaposabb megismerése érdekében felvilágosítást kért az O. Rendőr-főkapitányság E. Szolgálatán keresztül az illetékes rendőri szervtől, valamint

megküldeni kérte az ügyel kapcsolatos rendőrségi dokumentumokat, a konkrét kérdésekkel kapcsolatban a rendőrség álláspontját. A rendelkezésre bocsátott dokumentumokból az alábbi releváns tények voltak megállapíthatók.

1) K. R. r. alez., a sérelmezett intézkedést foganatosító rendőrkapitányság vezetője a Testület megkeresésére 2015. november 9-én adott válaszában az alábbiakról számolt be.

A sérelmezett intézkedés alapjául szolgáló körülmények: panaszos a rendőrség épületében ittas állapotban kiabált, a vele kapcsolatba kerülő rendőröket szidalmazta, megbotránkoztató módon viselkedett (14060/5762-1/2015. ált. rendőri jelentés). Panaszos azzal kívánt a rendőrséghez fordulni, hogy őt jogtalanul kitessekelték ez vendéglátó ipari egységből. Panaszos nem kívánt feljelentést tenni. Részletes adatgyűjtésre került sor az előadottak tisztázására, felvilágosítás adás megtörtént, segítségnyújtási kötelezettség a továbbiakban nem állt fenn, feljelentést nem kívánt tenni.

A panaszos által tanúsított viselkedéssel szemben a rendőrök intézkedése kulturált volt. Panaszos saját kezűleg aláírta az előállításáról szóló jelentés 2. oldalán található nyilatkozatot, melynek tartalma az állításával ellentétes. Panaszos a rendőri intézkedésnek – szemmel láthatóan ittas állapotban – passzív magatartásával és hangos szitkozódással állt ellen, lányával szemben testi erővel fizikailag is fellépett.

Panaszossal szemben nem került sor sem testi kényszer, sem bilincs alkalmazására. Panaszos az Rtv. 33.§ (2) bek. f.) pontjának 1. fordulata alapján „szabálysértést felszólítás ellenére továbbfolytatandó személy előállítása” miatt került előállításra, ennek célja az elkövetett szabálysértések megszakítása és további szabálysértés elkövetésének megakadályozása volt. Az előállítás időtartama 2015. október 10. 20:55 órától 2015. október 11. 01:38 óráig terjedt, az előállítás alatt vele szemben befogadás, ruházatátvizsgálás, iratok elkészítése, adatgyűjtés, valamint szabadon bocsátása történt. Ezek időtartama dokumentált módon nem megállapítható. Az előállítást hitelesítve átvette, részére szóban is írásban is közlésre került az előállítás oka: szabálysértést felszólítás ellenére továbbfolytatta. Az intézkedéssel szemben aláírásával igazoltan panasszal nem élt, az általa szintén aláírt adatlapon az ott felsorolt szabálysértések elkövetését elismerte.

Panaszos az intézkedés során és azt megelőzően sem szenvedett sérülést, az előállítás nyilatkozati részén aláírásával is ezt nyilatkozta. orvosi ellátásra nem volt szükség. Panaszossal szemben csendháborítás, szabálysértése, valamint jogszerű intézkedéssel szembeni engedetlenség szabálysértése miatt feljelentés készült.

2) R. A. c. r. ftzls. 2015. október 10-én kelt jelentése szerint:

A fenti napon szolgálat teljesítése során 20 óra 40 perckor az objektumőr tájékoztatta, hogy a S. Rk. épületében megjelent két szemmel láthatóan ittas személy: panaszos és a lánya.

B. L. r. őrm., objektumőr tájékoztatta, hogy panaszos azt kifogásolta, hogy a K. k. nevű vendéglátói pari egységben szórakoztak, ahonnan „minden előzmény” nélkül kitessekelték őket. Panaszos a kapitányság épületében a nem tetszését kiabálva tette meg, amely miatt meg lett kérve, hogy normális hangnemben beszéljen.

Ennek eleget tett, de továbbra is agresszív magatartást tanúsított. A helyszínen tartózkodó lánya több alkalommal megpróbálta nevezettet kikísérni az épületből és kérte, hogy menjenek haza, mivel ittas állapotban van. Ezt panaszos tagadta és több alkalommal megjegyzést tett az aulában tartózkodó rendőrökre. „Senkiházinak” nevezte őket, illetve „takarodjatok innen” felszólítást intézett hozzájuk, mert véleménye szerint nem intézkednek. Ezen kijelentések miatt a lánya több alkalommal elnézést kért és továbbra is megpróbálta az édesanyját az épületből eltávolítani, aki ennek hangosan kiabálva aktívan ellenállt, több alkalommal meglökte a lányát, illetve megütötte. Ezt követően panaszos fel lett szólítva a cselekmény abbahagyására és a jogszerű rendőri intézkedésnek engedelmeskedjen, ellenkező esetben vele szemben szabálysértési eljárás kezdeményezésére kerül sor. a lánya kérte az édesanyját, hogy hagyja abba cselekményét és menjenek haza, de panaszos az agresszív kiabálást tovább folytatta. Jegyzőkönyvet akart kitöltetni, hogy őket a K. nevű vendéglátóegységből kikísérték.

Jelentéstevő tájékoztatta, hogy a fenti esemény nem a rendőrség hatáskörébe tartozik, hanem a Fogyasztóvédelemhez, illetve a polgármesteri hivatalhoz kell ezzel a panasszal fordulni, amelyet nem volt hajlandó tudomásul venni. Mivel panaszos a kiabálást és agresszív magatartását a felszólítás ellenére tovább folytatta, a szolgálatot ellátó gépkocsizó járőrt, hogy az objektumörnek nyújtsanak segítséget az előállításban.

Panaszos a későbbiekben azt állította, hogy őt „kilökték” a K.-ből, amelynek során sérülése nem keletkezett. Ezzel kapcsolatban tájékoztatva lett, hogy menjen kórházba és készíttessen ambuláns kezelőlapot, majd azzal menjen vissza a kapitányságra és tegye meg a feljelentését. Egyúttal fel lett hívva a figyelme, hogy a panaszának felvételére csak abban az esetben kerül sor, ha az ittassága nem befolyásolja, illetve ennek során más hamisan bűncselekmény vagy szabálysértés elkövetésével nem vádolhat. Ezt tudomásul vette és elmondása alapján feljelentéssel nem kívánt élni. Ezt követően jelentéstevő megjelent a K. K. nevű egységben, ahol adatgyűjtés céljából H. K. tulajdonos fogadta, aki elmondta, hogy a fent leírt két személy 20 óra körüli időben érkezett a kocsmába, akik közül a panaszos lányát látásból ismerte.

A pultnál kialakított székeken foglaltak helyet és egy-egy korsó sört rendeltek. A megérkezésüket követően panaszos fennhangon kiabált és a mellette elhaladó, illetve az asztaloknál helyet foglaló más vendégek szinte mindegyikébe belekötött, agresszíven „beszólomatott” nekik. Ezt a magatartást senki nem vette figyelembe az ott lévők közül, mivel látták a hölgyön, hogy ittas állapotban van. Amikor cselekményét panaszos tovább folytatta, odament hozzájuk és szült nekik, hogy ne inzultálja a vendégeket, mert ebben az esetben megkéri, hogy hagyják el a helyiséget. Egyúttal utasította a pultost, hogy több alkohol tartalmú itallal ne szolgálja ki őket, mivel ez tilos és a táblán, az üzletben jól látható helyen ki van függesztve.

Mivel panaszos nem tett eleget a kérésnek, felszólította őket a távozásra, melynek nem kívántak eleget tenni, mivel a kikért italt még nem fogyasztották el. Ekkor H. K. a részükre visszaadta a két sör vételárát és ismét távozásra szólította fel őket, melynek többszöri felszólításra engedelmeskedtek. A két személy érkezésétől számítva kb. 15 percet töltött a kocsmában. A vételárát a távozásuk előtt arrogáns módon a pultra kihelyezett gyűjtőedénybe dobták. A feltett kérdésre H. K. elmondta, hogy fizikai kontaktusba ne került egyik személlyel sem, nem ütötte meg, nem fogta meg és nem lökte meg egyik személyt sem.

Jelentéstevő további tanúként meghallgatta a két pultban dolgozó személyt, A. D-t és L-t, akik egybehangzóan elmondták H.K. elmondását. Meghallgatásra került továbbá egy vendég is:

I. A., aki elmondta, hogy a két személy a fenti időpontban érkezett a kocsmába, ahol ő is szórakozott. észlelte, hogy panaszos több személlyel is arrogáns, durva hangnemben beszél, amely provokációt mindenki figyelmen kívül hagyott látva, hogy ittas állapotban van. Elmondta, hogy a fiatalabb nő nyugtatta panaszoszt, de vele szemben is agresszívan lépett fel, amelynek következtében lánya megütötte panaszoszt, oly módon, hogy a szemüvege leesett. hallotta, hogy a tulajdonos felszólították a normális viselkedésre, amelynek nem engedelmesskedtek. Ezt követően elmondta, hogy H. K. határozottan felszólította őket a távozásra és részükre visszaadta a kikért italok vételárát.

I. A. elmondta továbbá, hogy kis idő múlva kiment a K. terasz részre és észlelte, hogy a két személy a C. nevű étterem előtt a járdán kiabál egymással és panaszos ittasságából kifolyóan el is esett.

Itt egymással kiabáltak, a fiatal nő haza karta kíséreni az panaszoszt, aki mind fizikailag, mind verbálisan ennek ellenállt. A feltett kérdésre I. A. elmondta, hogy H. K. semmilyen erőszakot nem alkalmazott, semmilyen fizikai kontaktusba nem került a két hölgyel, kizárólag verbálisan kommunikált velük, amely során semmilyen sértő megjegyzést nem tett. Az adatgyűjtés során K. nevű vendéglátóegységben kb. 30 fő tartózkodott és több személy is megjegyezte, hogy a tulajdonos jogosan küldte el a két hölgyet, akiknek a magatartása nem felelt meg a társadalmi viselkedési normáknak, így további adatok rögzítését az egybehangzó elmondások miatt nem tarott szükségesnek.

3) A panaszzal szemben fogatosított előállítás végrehajtásáról készített jelentés szerint:

2015. október 10. 20.55 órakor megjelent a S. rendőrkapitányságon szemmel láthatóan ittas állapotban panaszos, valamint lánya. A fenti időpontban objektumőri szolgálatot látott el, így tájékoztatták arról, hogy őket a K. k. nevű vendéglátó helyről kitessekelték. Elmondták, hogy ők ott fogyasztottak, majd minden előzmény nélkül küldték el őket. Panaszos az aulában folyamatosan kiabált, hangoskodott felszólították, hogy normál hangnemben beszéljen, nem tett eleget. A lány több alkalommal szölt neki, hogy menjenek haza és megpróbálta panaszos kezénél fogva kihúzni a rendőrség épületéből. ennek ő aktívan ellenállt és mindenképpen jegyzőkönyvet akart arról, hogy ő bent jár t a rendőrkapitányságon. Mivel továbbra is agresszíven viselkedett ezért ismét felszólította a jogszerű magatartásra, de ő tovább kiabált. Ezt követően értesítette a szolgálatirányítót, aki intézkedett, hogy a járőr jelenjen meg a kapitányság épületében és nyújtott segítséget fent nevezett személy előállítására. Ezután panaszoszt az előállító helyiségben elhelyezte, vele szemben kényszerítő eszköz alkalmazására nem volt szükség.

Panaszos további intézkedés végett 2015. október 10. 21:40 perckor átadásra került az Előállító helyiségben. Az előállítás oka 2015. október 11. napján j01:38 perckor megszűnt, ekkor panaszos szabadon bocsátása megtörtént.

A panaszzal szemben Rtv. 29. § (1) bekezdés szerinti igazoltatás, Rtv. 31. § (1) bekezdés szerinti személyi szabadságában korlátozott személy átvizsgálása, Rtv. 33. § (2) bekezdés. f) pont szerinti előállítás került alkalmazásra. Az Rtv. 33. (4) bekezdés szerinti igazolás és tájékoztató kiadásra került.

4) A panaszzal szemben alkalmazott előállítás parancsnoki kivizsgálásáról szölo jelentés szerint az előállítás jogszerű, szakszerű, szükséges és arányos volt.

5) A panaszos előállításáról szóló igazolás tanúsága szerint a panaszos előállítása 2015. október 10. 20 óra 55 perctől 2015. október 11. 1 óra 38 percig tartott. A panaszosnak az előállítás során sérülése, panasza nem keletkezett. Az igazolást aláírta és átvette a panaszos, valamint azt a panaszos fogva tartásáért felelős személy is aláírta. Az igazoláson fel van tüntetve a rövid panaszjogi tájékoztatás, valamint az Alapvető Jogok Biztosa és a Testület elérhetősége.

6) A panaszos előállítás során tett nyilatkozata szerint ismertették részére az előállítás során jogait és kötelezettségeit. Az előállítás 5. óráját követően élelmet a panaszos nem igényelt. A nyilatkozatot a rendőrség részéről aláírták illetve azt a panaszos is hitelesítette aláírásával. A panaszos nyilatkozata szerint a jogorvoslati tájékoztatást megkapta, panasszal nem él, a szükséges tájékoztatást szóban megkapta, az előállításról szóló igazolást átvette, élelmezést nem kért, betegségben nem szenved, sérülése nem keletkezett, orvosi ellátásban nem részesült. A rendőrség mellékelte továbbá a panaszos által aláírt és átvett írásos tájékoztatót jogairól, kötelezettségeiről.

7) A rendőrség mellékelte a panaszossal szemben megindított szabálysértési feljelentést, szabálysértést elismerő nyilatkozatát illetve a panaszos letéti tárgyairól felvett jegyzőkönyvet, amelyeknek részletes ismertetésétől a Testület eltekint.

III.

A Testület a panaszbeadvány és a rendőrségtől kapott felvilágosítás alapján – figyelemmel a panaszolt intézkedés idején hatályos Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) és a 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (a továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) rendelkezéseire – a panaszos kifogásaival összefüggésben az alábbi megállapításokra jutott.

1) A Testület a panaszeljárában mindenekelőtt azt vizsgálta, hogy mely panaszosi sérelmek kivizsgálásra terjed ki a hatásköre.

A panaszos panasz kiegészítésében a vele szemben megindult szabálysértési eljárás egyes bizonyítási kérdéseinek felülvizsgálatát kérte a Testülettől. Ezzel a kérelemmel kapcsolatban a Testület az alábbi megállapításokat tette.

A Testület eljárását a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) a IX. Fejezetében, Jogorvoslatok alcím alatt szabályozza. Az Rtv. 92. §-ának (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy az, „akinek az e törvény IV., V. és VI. fejezetében meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása (e fejezet alkalmazásában, a továbbiakban együtt: intézkedés) alapvető jogát sértette [...] kérheti, hogy panaszát az országos rendőrfőkapitány, valamint a főigazgatók a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően bírálja el”. Az idézett rendelkezés értelmében a Testület hatáskörébe kizárólag azon rendőri intézkedések és mulasztások vizsgálata tartozik, melyek az Rtv. IV., V. és VI. fejezetének alkalmazásával összefüggésben merülnek fel. Ennek megfelelően a Testületnek

- a rendőri tevékenység általános elveinek és szabályainak érvényesülése (különösen: intézkedési kötelezettség, arányosság, azonosíthatóság, segítségnyújtási kötelezettség stb.),
- a rendőri intézkedések vagy azok elmulasztása (különösen: igazoltatás, ruházatcsomag- jármű-átvizsgálás, elfogás, előállítás, közlekedésrendészeti intézkedés stb.),

– a kényszerítő eszközök törvényes alkalmazása (különösen: testi kényszer, bilincs, vegyi eszköz, sokkoló, rendőrbot, lőfegyverhasználat, csapaterő alkalmazása, tömegosztatás stb.) tekintetében van hatásköre eljárni és az adott intézkedést, cselekményt, vagy mulasztást vizsgálni abból a szempontból, hogy történt-e alapjogi sérelem.

A fenti hatásköri rendelkezések alapján kijelenthető, hogy a Testület csak azon rendőri magatartások felülvizsgálatát végezheti el, amelyeket az Rtv. a IV.–VI. fejezeteiben szabályoz, nem veheti át azonban a szabálysértési hatóság szerepét, így nem rendelkezik felhatalmazással annak megállapítására, hogy a panaszos a rendőri intézkedést megelőzően követett-e el szabálysértést. Mindebből kifolyólag a fenti hatásköri rendelkezés alapján a Testület a rendőrség szabálysértési hatóságként történő fellépését nem minősítheti, afölött semmiféle kontrollt, felügyeletet nem gyakorol. Nem vizsgálhatja, hogy a panaszos követett-e el szabálysértést, indokolt volt-e vele szemben a szabálysértési eljárás megindítása, valamint bírság kiszabása. Az ilyen jellegű panaszokra a szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény (a továbbiakban: Szabs. tv.) vonatkozó rendelkezései az irányadók. A Testület a hatásköri szabályok értelmében a szabálysértési eljárást megelőző rendőri intézkedést és az ennek során tanúsított rendőri magatartást vizsgálhatja.

Mindezek alapján a szabálysértési eljárás során felvett bizonyítás, nyilatkozatok felülvizsgálatára, a szabálysértési eljárással kapcsolatosan a panaszos által kért tanú meghallgatásra, tehát a panaszossal szemben megindított szabálysértési eljárás bármilyen mértékű befolyásolására a Testület nem rendelkezik hatáskörrel.

A Testület a szabálysértési eljárással kapcsolatos panaszok tekintetében hatáskörének hiányát volt kénytelen megállapítani.

A vizsgálat során a Testület megállapította, hogy a rendőri intézkedés érintette a panaszosnak a Magyarország Alaptörvénye IV. cikkében foglalt személyi szabadsághoz, a XX. cikkben rögzített testi-lelki egészséghez, valamint a XXIV. cikkében foglalt tisztességes eljáráshoz fűződő jogát az alábbiak szerint.

2) A Testület elsőként az eljáró rendőrök intézkedési, segítségnyújtási kötelezettségét vizsgálta illetve a panaszos által sérülmeztetett jegyzőkönyvezés elmaradását.

A panaszos panaszbejelentéséről felvett jegyzőkönyvben arról számolt be, hogy beültek a lányával egy „kultur kocsimba”, ahol a pultnál sört rendeltek. Fizetés után a tulajdonos felszólította őket, hogy távozzanak. Panaszos nem akart elmenni, mert nem látott rá okot, de kilökdösték őket a helyiségből. Ekkor elhatározta, hogy elmenni a rendőrségre, hogy jegyzőkönyvet vegyenek fel. A Kapitányságon az ügyeletes tisztnek jelezték, hogy mi történt velük, mire a rendőr közölte, hogy ez a fogyasztóvédelemre tartozik. Az ügyeletes felvetette, hogy kimennek megvizsgálni, hogy mi történt, de később meggondolta magát és próbálta hárítani a dolgot arra hivatkozva, hogy a panaszos részeg. Panaszos kérte, hogy szondázzák meg, de a rendőrök ezt sem akarták, mire panaszos kijelentette, hogy addig nem megy el, amíg nem vesznek fel jegyzőkönyvet.

A Testület rendelkezésére álló rendőri iratok szerint a panaszos és lánya megjelent a rendőrkapitányságon és elmondták, hogy egy vendéglátó ipari egységből kitessekelték őket. A panaszos lehülyézte és senkiházinak nevezte a rendőröket, mert nem mennek ki az adott kocsimba.

A panaszos tájékoztatva lett, hogy adatgyűjtést fognak végezni, de ezt figyelmen kívül hagyta. A rendőrség elvégezte az adatgyűjtést, az erről szóló jelentést mellékelték (lásd jelen állásfoglalás II. rész 2. pontja). A panaszos mindenféleképp jegyzőkönyvet akart felvetetni a rendőrökkel. A panaszost tájékoztatták, hogy az általa sérelmezett esemény nem a rendőrség hatáskörébe tartozik, hanem a fogyasztóvédelemhez illetve a Polgármesteri Hivatalhoz és oda kell ezzel az ügygel kapcsolatban panasszal fordulni, de ezt a panaszos nem volt hajlandó tudomásul venni. A panaszos lánya megpróbálta a panaszost hazakísérni, aki ennek aktívan ellenállt és több alkalommal meglökte lányát és meg is ütötte.

a) Elsőként a Testület vizsgálta, hogy keletkezett-e a rendőrségnek segítségnyújtási kötelezettség és ha igen az mire terjedt ki és annak a rendőrség eleget tett-e.

Az Rtv. 13. §-ának (1) bekezdése a rendőr intézkedési kötelezettségéről rendelkezik. A hivatkozott jogszabályhely szerint a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak.

A Szolgálati Szabályzat tovább részletezi az intézkedési kötelezettség szabályait. A Szolgálati Szabályzat 8. §-a szerint a rendőr az általa észlelt vagy tudomására jutott és hivatalból üldözendő bűncselekményről – ha az elkövető ismert, annak megjelölésével – feljelentést tesz, vagy ha a nyomozó hatóság tagja, úgy hivatalból megteszi a szükséges intézkedéseket a büntetőeljárás megindítása érdekében. A rendőr a magánindítványra büntethető bűncselekmény észlelése esetén a feljelentés megtételére jogosult kérésére megadja a szükséges felvilágosítást. A Szolgálati Szabályzat 9. §-ának (1) bekezdése azzal egészíti ki a fenti szabályt, hogy a rendőr szabálysértés észlelése esetén feljelentést tesz, vagy – jogszabály által meghatározott esetekben – helyszíni bírságot szab ki. A szabálysértést észlelő rendőr figyelmeztetést azon szabálysértés esetén alkalmazhat, amely miatt helyszíni bírságot szabhat ki.

A Testület álláspontja szerint a fenti történeti tényállás, miszerint a panaszost egy vendéglátóhelyen nem szolgálták ki, a Testület álláspontja szerint nem valósít meg olyan közbiztonságot, a közrendet sértő vagy veszélyeztető – tehát a büntető törvénykönyvbe vagy a szabálysértési törvénybe ütköző – tény, körülményt vagy cselekményt, amely az Rtv. 13. § szerinti intézkedési kötelezettséget keletkeztetett volna.

A Testület megjegyzi, hogy a rendőrségi iratok alapján a rendőrség megfelelő körültekintéssel meggyőződött arról, hogy a panaszos által sérelmezett ügyben nem merül fel olyan tényállás elkövetésének gyanúja, amely intézkedési kötelezettséget keletkeztetett volna a rendőrség részéről.

b) Ezt követően a Testület vizsgálta, hogy keletkezett-e a rendőrségnek segítségnyújtási kötelezettsége, és ha igen az mire terjedt ki és annak a rendőrség eleget tett-e.

A rendőr segítségnyújtási kötelezettségével kapcsolatban az Rtv. 2. § (1) bekezdése szerint a rendőrség védelmet nyújt az életet, a testi épséget, a vagyonbiztonságot közvetlenül fenyegető vagy sértő cselekménnyel szemben, felvilágosítást és segítséget ad a rászorulóknak. A rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait.

Az Rtv. 24. § (1) bekezdése szerint a rendőr köteles a feladatkörébe tartozó segítséget, illetőleg a hozzáfordulónak a tőle elvárható felvilágosítást megadni.

A fentiek alapján a Testület álláspontja szerint jelen ügyben a rendőrségnek segítségnyújtási kötelezettsége keletkezett, amely a megfelelő jogi felvilágosítás megadására terjedt ki. A rendelkezésre álló adatok alapján egyértelműen megállapítható, hogy a rendőrség a szükséges felvilágosítást - miszerint a panaszos által sérelmezett események kivizsgálása a fogyasztóvédelmi hatóság hatáskörébe tartozik - megadta, mivel a rendőrség és a panaszos egybehangzóan nyilatkozták ezt.

c) A panaszos által sérelmezett jegyzőkönyvezés elmaradásával kapcsolatban a Testület az alábbi megállapításokra jutott.

A fogyasztóvédelemről szóló 1997. évi CLV. törvény 45/A. § (1)-(3) bekezdései szerint:

(1) a fogyasztóvédelmi hatóság ellenőrzi - a szerződés létrejöttére, érvényességére, joghatásaira és megszűnésére vonatkozó rendelkezések kivételével -

a) a forgalmazással, szolgáltatásnyújtással,

b) a gyermek- és fiatalok védelmével,

c) a fogyasztói csoporttal,

d) a panaszkezeléssel, ügyfélszolgálattal, fogyasztóvédelmi referens foglalkoztatásával, valamint

e) a vállalkozásnak a békéltető testületre vonatkozó 17/A. § (1a) bekezdése szerinti tájékoztatási, valamint a békéltető testületi eljárásban fennálló, a 29. § (11) bekezdésében meghatározott együttműködési kötelezettségével összefüggő, e törvényben és a végrehajtására kiadott jogszabályokban foglalt rendelkezések betartását, és eljár azok megsértése esetén.

(2) fogyasztóvédelmi hatóság ellenőrzi a külön jogszabályban fogyasztóvédelmi rendelkezésként meghatározott rendelkezések betartását, és - ha a fogyasztókkal szembeni tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat tilalmáról szóló törvény eltérően nem rendelkezik - eljár azok megsértése esetén.

(3) Az (1) és (2) bekezdésben meghatározott rendelkezéseken túl, ha külön törvény vagy kormányrendelet eltérően nem rendelkezik, a fogyasztóvédelmi hatóság ellenőrzi

a) az áru fogyasztók számára való értékesítésére,

b) a fogyasztóknak forgalmazott termék minőségére, összetételére, csomagolására,

c) a fogyasztóknak értékesítésre szánt, illetve értékesített áru mérésére, hatósági árára vagy egyébként kötelezően megállapított árára,

d) a fogyasztói panaszok intézésére,

e) a fogyasztói szerződés keretében érvényesített szavatossági és jótállási igények intézésére,

f) a termék forgalmazása vagy szolgáltatás nyújtása során az egyenlő bánásmód követelményére, továbbá

g) a fogyasztók tájékoztatására vonatkozó rendelkezések betartását, és eljár azok megsértése esetén.

Mindezek alapján megállapítható, hogy a panaszos által sérelmezett események a fogyasztóvédelmi hatóság hatáskörébe tartoznak. Ezt követően a Testület azt vizsgálta, hogy a rendőrségnek keletkezik-e jegyzőkönyvezési kötelezettség a jelen panasz eljárás alapját képező fogyasztóvédelmi jellegű ügy kapcsán.

A panaszokról és a közérdekű bejelentésekről szóló 2013. évi CLXV. törvény 1. § (1)-(4) bekezdései szerint:

(1) Az állami szervek és a helyi önkormányzati szervek a panaszokat és a közérdekű bejelentéseket e törvény szerint kötelesek elintézni.

(2) A panasz olyan kérelem, amely egyéni jog- vagy érdeksérelem megszüntetésére irányul, és elintézése nem tartozik más - így különösen bírósági, közigazgatási - eljárás hatálya alá. A panasz javaslatot is tartalmazhat.

(3) A közérdekű bejelentés olyan körülményre hívja fel a figyelmet, amelynek orvoslása vagy megszüntetése a közösség vagy az egész társadalom érdekét szolgálja. A közérdekű bejelentés javaslatot is tartalmazhat.

(4) Panasszal és közérdekű bejelentéssel bárki fordulhat a panasszal vagy a közérdekű bejelentéssel összefüggő tárgykörben eljárásra jogosult szervhez (a továbbiakban: eljárásra jogosult szerv). A szóbeli közérdekű bejelentést az eljárásra jogosult szerv írásba foglalja és a közérdekű bejelentő számára másodpéldányban átadja.

Az Országos Rendőrfőkapitány, a panaszok és bejelentések kezeléséről szóló 51/2013. (XII. 16.) ORFK utasításának (a továbbiakban: Utasítás) 11. pontja szerint, „a személyesen, szóban előadott panaszról, közérdekű bejelentésről, valamint egyéb bejelentésről (a továbbiakban ezen alcím vonatkozásában együtt bejelentés) feljegyzést, kérelemre jegyzőkönyvet kell készíteni. Erről a panaszost, a közérdekű bejelentőt vagy az egyéb bejelentést tevő személyt (a továbbiakban ezen alcím vonatkozásában együtt bejelentő) megfelelően tájékoztatni szükséges.”

Az Utasítás 3. pont f) alpontja szerint „egyéb bejelentés: olyan bejelentés, amely nem közérdekű, hanem elsősorban a bejelentő érdekét szolgálja, és elbírálása nem tartozik más, így különösen bírósági, közigazgatási hatósági, szabálysértési vagy büntetőeljárás hatálya alá.”

A Testület a fenti rendelkezések alapján megállapította, hogy a rendőrség jegyzőkönyvezési kötelezettsége a panaszokra, közérdekű bejelentésekre és az egyéb bejelentésekre terjed ki, ennél fogva a Testület vizsgálta, hogy a panaszos által jegyzőkönyvbe venni kívánt bejelentés megfelel-e a három előbbi kategória valamelyikének.

A panaszos rendőrségen tett bejelentése nem minősül panasznak, mivel bár egyéni érdeksérelem feloldására irányul, de más szerv eljárásának hatálya alá tartozik. A panaszos rendőrségen tett bejelentése közérdekű bejelentésnek sem minősül, mivel egyéni individuális sérelemre vonatkozik és nem a közösség vagy az egész társadalom érdekét érinti. Végül a Testület megállapította, hogy az Utasítás szerinti egyéb bejelentésnek sem minősül a panaszos által jegyzőkönyvezni kívánt esemény, ugyanis egyértelműen megállapítható, hogy az általa sérelmezett ügy más szerv hatáskörébe tartozik.

Mindezek alapján a Testület álláspontja szerint a rendőrségnek nem volt jegyzőkönyv készítési kötelezettsége a panaszos által sérelmezett fogyasztóvédelmi ügyet illetően.

A Testület álláspontja szerint a rendőrségnek nem keletkezett intézkedési kötelezettsége a panaszos bejelentése folytán, csupán segítségnyújtási kötelezettsége, melynek eleget tett. A panaszos által kifejezetten sérelmezett jegyzőkönyvezéssel kapcsolatban a Testület véleménye

szerint a rendőrségnek nem keletkezett jegyzőkönyvezési kötelezettsége, mivel a panaszos által sérelmezett esemény fogyasztóvédelmi jellegű ügy.

3) A Testület ezt követően a panaszos előállításának jogszerűségét és időtartamát vizsgálta meg.

a) A rendőrségi iratok tanúsága szerint a panaszost az Rtv. 33. § (2) bekezdés f) pontja alapján állították elő. A hivatkozott jogszabályhely szerint A rendőr a hatóság vagy az illetékes szerv elé állíthatja, azt aki a szabálysértést az abbahagyásra irányuló felszólítás után is folytatja, illetőleg akivel szemben az eljárás azonnal lefolytatható, továbbá akitől tárgyi bizonyítási eszközt kell megszerezni, vagy elkobzás alá eső dolgot kell visszatartani

Mint ahogy a fenti jogszabályi rendelkezésből is kiolvasható, az előállítás Rtv. 33. § (2) bekezdés f) pontján alapuló előállítás az intézkedő rendőr mérlegelése – lásd: „állíthatja” kifejezés - alapján foganatosítható. Ezért a testület vizsgálta, hogy a rendőr mérlegelése alapján történő előállítás megfelelt-e, a már idézett Rtv. 15. §-ban foglalt arányosság követelményének.

A Testület által rekonstruált tényállás szerint a panaszos a rendőrkapitányság épületében kiabálva fejezte ki nemtetszését a rendőrség felé, aki nem akarta jegyzőkönyvezni sérelmét, miszerint kitessekelték egy kocsmából. A rendőrök kérése, felszólítására sem hagyta abba cselekményét valamint fizikai konfliktusba keveredett lányával, aki el akart menni a rendőrség épületéből.

A Szabs. tv. 216. § (1) bekezdés szerint, „aki a rendvédelmi szerv vagy a vámszerv hivatásos állományú tagja jogszerű intézkedésének nem engedelmeskedik, szabálysértést követ el.”

Mindezek alapján a Testület véleménye szerint az előállítás rendőri mérlegelés alapján történő foganatosítása nem sértette az Rtv. 15. §-ban foglalt arányosság követelményét, ugyanis a panaszos által elkövetett szabálysértés megszüntetésére más, arányosabb lehetőség nem kínálkozott a rendőrség részéről, mivel a panaszos nem akarta elhagyni a kapitányság épületét, magatartása ugyanakkor megzavarta a hivatali épület belső rendjét.

A Testület a körülmények összességének értékelését követően arra az álláspontra jutott, hogy a fentiek alapján fennállt az előállítás feltétele. Az Rtv. 33. § (2) bekezdésének f) pontja megfelelő jogalapot biztosított az előállításához.

b) A Testület ezt követően azt értékelte, hogy a panaszos előállításának időtartama a jogszabályi előírásoknak és az arányosság követelményének megfelelt-e.

Az Rtv. 33. §-ának (3) bekezdése tartalmazza az előállítás időtartamára vonatkozó rendelkezéseket. Ennek értelmében a személyi szabadság csak a szükséges ideig, de legfeljebb 8 órán át korlátozható. Ezt az időtartamot a rendőri szerv vezetője egy alkalommal, 4 órával meghosszabbíthatja, amennyiben ez indokolt és az előállítás célja még nem valósult meg. Az előállítás időtartamát a rendőri intézkedés kezdetétől kell számítani.

A Testület ehelyütt hivatkozik az arányosság követelményére is, amelyet az Rtv. 15. §-ának (1) bekezdése úgy határoz meg, hogy a rendőri intézkedés nem okozhat olyan hátrányt, amely nyilvánvalóan nem áll arányban az intézkedés törvényes céljával.

Az előállításról szóló igazolás panaszos által a Testület részére bocsátott példányán nem volt feltüntetve az előállítás végének időpontja. A rendőrség által csatolt iratok szerint a panaszos előállítása 2015. október 10. 20 óra 55 perctől 2015. október 11. 1 óra 38 percig tartott, összesen 4 óra 43 percig.

A rendőrségi iratok tanúsága szerint ezen időtartam alatt került sor a panaszos befogadására, ruházatátvizsgálásra, iratok elkészítésére, adatgyűjtésre valamint szabadon bocsátására. Ezek időtartama dokumentált módon nem megállapítható.

Mindezek alapján kijelenthető tehát, hogy az előállítás összesen 4 óra 43 perces időtartama alatt lényegében az előállítás alapvető adminisztratív feladatai kerültek ellátásra, nem történt semmilyen speciális eljárási cselekmény, például a panaszos meghallgatása a szabálysértéssel összefüggésben. A Testület álláspontja a rendőrség által leírt cselekmények nem indokolják az előállítás 4 óra 43 percig tartó hosszát.

A Testület álláspontja szerint a fentiek alapján a rendőrség megsértette az Rtv. 15. §-ban foglalt arányosság követelményét.

Mindezek alapján az előállítás időtartama miatt a Testület álláspontja szerint sérült a személyi szabadsághoz való joga.

4) A panaszos bántalmazásával a Testület ezt követően foglalkozott.

A panaszos bántalmazását illetően előadta, hogy a lánya próbálta lebeszélni, hogy ne maradjanak a rendőrségen. Panaszos szóváltásba került az ügyeletessel és a rendőrökkel, akik panaszost felhívták a távozásra, de panaszos nem akart elmenni addig, amíg nem veszik fel a jegyzőkönyvet. Ezután a rendőrök testi kényszert alkalmaztak panaszossal szemben, próbálták lehúzni a lépcsőn, hogy távozzon. A lánya is próbálta lefogni, hogy menjenek haza. Panaszost rángatták, leszorították a lépcső aljáig, mivel panaszos ellenállt, ezért előállították a rendőrségen, ahol 20:55 perctől hajnali 2 óráig tartották ott. A panaszos megsérült és másnap kórházba ment, ahol felvették a látteleletet. A panaszos csatolta a 2015. október 11-én kelt orvosi látteleletet, amely szerint bal oldalon hátul a csípőlapát felső részén nyomásérzékenység, illetve a jobb kéz II. ujj alapperce enyhén fájdalmas, ujj mozgásai rendben.

A rendőri iratok szerint a panaszossal szemben nem fogatosítottak testi kényszert vagy bilincselést. A panaszos a rendőrkapitányság épületében hangoskodott, illetve összeveszett lányával, aki el akarta hagyni a kapitányság épületét. Ekkor a panaszos és lánya dulakodtak is.

Töretlen gyakorlatának megfelelően a Testület eljárását kizárólag a panaszost esetlegesen ért alapjogsérelem feltárására folytatta le – a hatáskörére irányadó jogszabályi rendelkezések értelmében álláspontját anélkül alakította ki, hogy az intézkedést fogatosító rendőrök büntetőjogi felelősségét vizsgálta volna.

Az Rtv. 17. §-ának (1) bekezdése értelmében a rendőrség a feladatának ellátása során a testi épséghez fűződő jogot a törvényben foglaltak szerint korlátozhatja. A (2) bekezdés pedig rögzíti, hogy a rendőri intézkedés során a kényszerítő eszköz alkalmazása esetén lehetőleg kerülni kell a sérülés okozását, az emberi élet kioltását. Az intézkedés folytán megsérült személy részére –

amint ez lehetséges – segítséget kell nyújtani, szükség esetén a rendőr gondoskodik arról, hogy a sérültet orvos elláthassa, kórházi elhelyezése esetén a hozzátartozó vagy más, a sérülttel kapcsolatban álló személy erről értesüljön.

Az Emberi Jogok Európai Bíróságának (továbbiakban: Bíróság) töretlen gyakorlata szerint (lásd például: Selmouni kontra Franciaország, Ribitsch kontra Ausztria és Tomasi kontra Franciaország) amennyiben egy személy a hatóságok őrizetébe kerül és rajta ezen idő alatt sérülések keletkeznek, megfordul a bizonyítási teher, és a hatóságokra, illetve az érintett államra hárul, hogy valószínű magyarázatot adjon a sérülés okát illetően. Ellenkező esetben a Bíróság megállapítja az Emberi Jogok Európai Egyezménye kínzást, megalázó vagy embertelen bánásmódot tilalmazó 3. cikkének sérelmét, azaz az érintett alapjogának sérelmét (ami azonban nem jelent egyetlen valamely meghatározott személy büntetőjogi felelősségének megállapításával). A bántalmazás gyanúját felvető ügyekben a Testület ugyanezt a megközelítést alkalmazza.

A Testület vizsgálata kapcsán utal arra, hogy az Rtv. szerint rendelkezésére álló bizonyítási eszközök köre meglehetősen szűk, az ügyészség rendelkezésére álló eszközök – szembesítés, rendőrök kihallgatása stb. – legtöbbször nem veheti igénybe. A tényállás felderítése során ezért a Testület a panaszos és a rendőrség nyilatkozatára, valamint a rendelkezésére álló orvosi feljegyzésre támaszkodhatott.

A Testület által rekonstruált tényállás szerint a panaszos és lánya fizikai konfliktusba keveredtek egymással az előállítást megelőzően. A rendőrségi iratok szerint a panaszos lánya megpróbálta a panaszost hazakísérni a kapitányság épületéből, aki aktívan ellenállt ennek a kísérletnek és több alkalommal meglökte lányát és meg is ütötte, valamint folytatta a hangos kiabálást.

Ugyanakkor semmilyen arra vonatkozó adat nem merül fel arra vonatkozólag, hogy rendőri bántalmazás történhetett. A panaszos a panaszbejelentéséről felvett jegyzőkönyvben nem fejtette ki konkrétan, hogy hogyan mikor bántalmazhatták. A rendőri iratok szerint kényszerítőeszköz használata nem történt.

A sérülések eredetére vonatkozólag a rendőrség és ügyben keletkezett nyilatkozatok, dokumentumok valószínű magyarázattal tudtak szolgálni, mivel a panaszos fizikai konfliktusba keveredett a rendőrkapitányság épületében lányával. Ezt a panaszos által előadottak sem cáfolják. Ugyanakkor rendőrök által fogatosított fizikai erővel fellépésről sem a panaszos sem a rendőrség nem számolt be, ezért a Testület álláspontja szerint nem állapítható meg, hogy a panaszos testi integritásához fűződő alapvető joga az intézkedés folyamán, annak aránytalanság vagy szükségtelensége folytán sérült volna.

Mindezek alapján a Testület arra az álláspontra helyezkedett, hogy a panaszos testi épséghez fűződő alapvető jogának sérelme nem megállapítható.

5) A panaszos sérelmezte a szolgálati fellépés módját és a tájékoztatás elmaradását. Ezzel összefüggésben a Testület az alábbiakat állapította meg:

Az Rtv. 20. § (2) bekezdés szabályozza a rendőri intézkedés alakiságát, amely szerint „a rendőr az intézkedés megkezdése előtt - ha az a rendőri intézkedés eredményességét veszélyezteti, az intézkedés befejezésekor - köteles nevét, azonosító számát, valamint az intézkedés tényét és célját

szóban közölni. Az V. és VI. fejezetben foglalt intézkedések, illetve kényszerítő eszközök alkalmazását követően a rendőr köteles az intézkedés alá vont személyt tájékoztatni az e törvény szerinti panasz lehetőségéről és előterjesztésére nyitva álló határidőről.”

A Szolgálati Szabályzat 5. § (1) bekezdése tovább pontosítja az Rtv-ben meghatározottakat. Eszerint „az intézkedést a rendőr - az Rtv. 20. § (2) bekezdésének első mondatában meghatározottak közlését megelőzően - a napszaknak megfelelő köszönéssel, az intézkedés alá vont nemének, életkorának megfelelő megszólítással, ha a rendőr egyenruhát visel, tisztelgéssel kezdi meg. A polgári ruhában intézkedő rendőr az intézkedés megkezdése előtt szolgálati igazolványát és azonosító jelvényét felmutatja.”

Az Rtv. 33. § (4) bekezdés szerint Az előállítottat szóban vagy írásban az előállítás okáról tájékoztatni kell, és az előállítás időtartamáról részére igazolást kell kiállítani.

A panaszos panaszbejelentéséről felvett jegyzőkönyvben úgy nyilatkozott, hogy em mondtak semmit a panaszosnak, egyszerűen fogdába tették. Ruházat átvizsgálást, letéti tárgyak átnézését végezték, nem közölték panaszossal az előállítás célját, jogalapját.

A rendőrség által csatolt nyilatkozatok szerint a szükséges tájékoztatások megtörténtek és írásban is átadásra kerültek. Ez utóbbi iratot a panaszos maga is csatolta. A nyilatkozatot a panaszos aláírta.

Az előállításról szóló igazolást illetően a panaszos csatolta az általa átvett előállításról szóló igazolást, melyen csak az előállítás kezdetének időpontja volt feltüntetve, továbbá a fogva tartásért felelős személy aláírása is hiányzott a dokumentumról.

Mindezek alapján a Testület megállapította, hogy az előállításról szóló igazolás leglényegesebb tartalmi eleme, az előállítás időtartamára vonatkozó információ hiányzott, amit a Testület akként értékelt mintha ki sem adták volna az igazolást.

A panaszos által sérelmezett tájékoztatások elmaradása folytán a Testület elfogadta a rendőrség által csatolt nyilatkozatot, melyben a panaszos úgy nyilatkozott, hogy a tájékoztatás megtörtént. A panaszos a dokumentumot aláírta.

A Testület a rendelkezésre álló iratok alapján úgy döntött, hogy a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga a megfelelő igazolás kiadásának elmaradása okán sérült. Egyebekben a tájékoztatások elmaradásával kapcsolatos panaszkelem vonatkozásában a Testület úgy döntött, hogy nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga

IV.

A Testület a szabálysértési eljárással kapcsolatos panaszkelemek tekintetében hatáskörének hiányát volt kénytelen megállapítani.

A Testület álláspontja szerint a rendőrségnek nem keletkezett intézkedési kötelezettsége a panaszos bejelentése folytán, csupán segítségnyújtási kötelezettsége, melynek eleget tett. A panaszos által kifejezetten sérelmezett jegyzőkönyvezéssel kapcsolatban a Testület véleménye szerint a

rendőrségnek nem keletkezett jegyzőkönyvezési kötelezettsége, mivel a panaszos által sérelmezett esemény fogyasztóvédelmi jellegű ügy. A Testület a körülmények összességének értékelését követően arra az álláspontra jutott, hogy a fentiek alapján fennállt az előállítás feltétele. Az Rtv. 33. § (2) bekezdésének f) pontja megfelelő jogalapot biztosított az előállításához. A Testület arra az álláspontra helyezkedett, hogy a panaszos testi épséghez fűződő alapvető jogának sérelme nem megállapítható. Egyebekben a tájékoztatások elmaradásával kapcsolatos panaszkezelés vonatkozásában a Testület úgy döntött, hogy nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga.

Ugyanakkor az előállítás időtartama miatt a Testület álláspontja szerint sérült a személyi szabadsághoz való joga. A Testület a rendelkezésre álló iratok alapján úgy döntött, hogy a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga a megfelelő igazolás kiadásának elmaradása okán sérült.

A megvalósult alapjogsértés a Testület megítélése szerint elérte a súlyosság azon fokát, amely indokoltá tette a panasz és az állásfoglalás megküldését az országos rendőrfőkapitánynak, ezért a Testület az Rtv. 93. §-ának (6) bekezdése szerint a rendelkező részben foglaltak szerint döntött.

Budapest, 2016. február 4.

Dr. Lukács Tamás
elnök

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

Dr. Wildner Domonkos
testületi tag

Dr. Cservák Csaba
előadó testületi tag